

[Tharkil Kristensen.]

lem nævnte, beliggenheden i nærheden af Københavns omegn, den trafikale udvikling o. s. v., kan jo ikke forklare, hvorfor der efter det nævnte underbilag stadig er 1 310 ejendomme i Ålborg amt og 861 ejendomme i Ribe amt, som har ældre, fikseret grundstigning. Så vidt jeg ved, har der ikke i disse amter fundet en sådan trafikal udvikling sted, at det kan forklare det.

Vi har forsøgt at komme i realitetsforhandling om dette i udvalget. Jeg havde håbet og troede også på et vist tidspunkt, at dette ville lykkes, men det lod sig altså ikke gøre. Det er vort indtryk, at de tre regeringspartiers medlemmer ikke har haft særlig stor handlefrihed i dette spørgsmål og i øvrigt i spørgsmål af principiel betydning vedrørende denne lov, og det hænger formentlig sammen med den overenskomst, der på dette punkt synes at ligge til grund for regeringens dannelselse.

Når man altså ikke har turdet gennemføre, hvad vi syntes var rimeligt vedrørende den grundstigningsskyld, der — jeg tror i nogen grad af vanvare — er kommet på almindelige landbrugsejendomme, kan man ikke lade være at spørge sig selv, om der så vil komme en ny grundstigningsskyld på sådanne ejendomme, fordi der nu kommer en almindelig skærpelse af loven. Dette spørgsmål har vi drøftet i udvalget; noget bestemt svar har vi ikke kunnet få, og det er måske heller ikke muligt at give noget generelt svar; først erfaringen vil vise, hvordan det går med dette. Men jeg har opfattet de drøftelser, der har fundet sted i udvalget, på den måde, at det i hvert fald må anses for sandsynligt, at der som almindelig regel ikke vil komme ny grundstigningsskyld på almindelig landbrugsjord som følge af den lov, der nu bliver gennemført. Jeg beder om, at den højtærede finansminister vil udtale sig om dette spørgsmål, sådan at det kan blive offentligheden bekendt, hvordan regeringen ser på det.

Dernæst er der spørgsmålet vedrørende gartnerne i storbyernes omegn og naturligvis navnlig Københavns omegn, som den ærede ordfører for udvalget jo også var inde på. Jeg tror, man må erkende, at stillingen for de enkelte gartnere er meget forskellig.

Der kan være tilfælde, hvor der finder en betydelig værdistigning sted, og hvor derfor gartnerne, når de til sin tid skal flytte, slipper godt fra det; men der kan være andre tilfælde, hvor det ligger anderledes. Der må man jo ikke glemme, at f. eks. byudviklingslovens bestemmelser undertiden kan virke noget tilfældigt. Det kan derfor være ret tilfældigt, hvornår man begynder at vurdere stærkere under hensyn til kommende bygningsmuligheder. Der er her en bestemmelse i loven om, at grundskylden kan gøres hvilende, når en anden anvendelse ikke er mulig. Det har vist sig, at denne bestemmelse har kunnet anvendes meget lidt, og man burde derfor have taget dette spørgsmål op til en nærmere undersøgelse og eventuel revision. Vi forsøgte at få en forhandling derom, men kom ingen vegne. Man må jo nemlig ikke glemme, at der er en del af disse ejendomme — eller i hvert fald dele af ejendommene — som rent praktisk ikke kan sælges, selv om de ligger inden for det område, der i øvrigt måtte være byggeomønt eller nær ved at være det. Dertil kommer, at når man skal flytte et større gartneri eller en lignende virksomhed, som ligger på en sådan jord, skal der nedrives bygninger, og den erstatning for værditab, man herved kan få, gælder jo kun selve grundstigningsskylden, og det er ikke altid, man skønner, at der heri ligger den fornødne betryggelse.

Vi finder altså, at selv om det er meget svært her at skønne fra tilfælde til tilfælde, så er dette spørgsmål ikke blevet rigtig gennemdebatteret, og der må stadig være muligheder for, at der i visse tilfælde gøres uret. Jeg henstiller, at man fortsat har sin opmærksomhed henvendt på dette.

Det er, som jeg sagde til indledning, grundstigningsskylden, der har været det centrale i den lovrevision, der her foretages, men selve den lov, hvortil lovforslaget knytter sig som en ændring, handler jo om både vurdering og beskatning af landets faste ejendomme. Det drejer sig altså i virkeligheden om den almindelige statsejendoms-skattelov, hvad man bl. a. også ser af, at de 6 promille statsgrundskyld, som vi nu har, er fikseret i lovforslaget, ligesom jo også ejendomsskyldens fiksering, der blev gennemført i fjor, er bekræftet ved lovforslaget. Vi mener, at man her savner noget, fordi